

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci rozhodl samosoudkyní Martinou Radkovou ve věci

žalobce: I. N.
bytem X

proti
žalovanému: Krajský úřad Olomouckého kraje
sídlem Jeremenkova 40a, 779 00 Olomouc

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 8. 2021, č. j. X, ve věci přestupku

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žalovanému **se** náhrada nákladů řízení **nepřiznává**.
- III. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. V projednávaném případě jsou **jádrem sporu otázky**, zda tu byla prekluze, jestli městský úřad vedl spis v souladu se zákonem, jestli dopravní značka byla umístěna nezákonně, jestli jsou pochybnosti o místě přestupku a jestli je zde opomenutý důkaz.
2. Žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Šumperk (dále jen „městský úřad“) ze dne 18. 5. 2021, č. j. X, kterým městský úřad uznal žalobce vinným z nedbalostního spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 7 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění účinném ke dni spáchání přestupku (dále jen „ZSP“), a uložil mu pokutu ve výši 5 000 Kč, zákaz řízení všech motorových vozidel na dobu šesti měsíců a paušální náhradu nákladů správního řízení ve výši 1 000 Kč.

3. Přestupku se měl žalobce dopustit tím, že dne 24. 6. 2019 v 8.26 h na silnici i č. I/11 v katastrálním území Chromeč, parcelní číslo 1173/3, mezi asi 152,279 km provozního staničení a křižovatkou na obec Chromeč, která se nachází asi 152,149 km provozního staničení, ve směru jízdy od obce Bludov na Klášterec, část obce Olšany, při řízení motorového vozidla tovární značky Mercedes-Benz, registrační značky X, předjížděl vozidlo jedoucí ve stejném směru jízdy před jeho vozidlem v případě, kdy je to místní úpravou provozu na pozemních komunikacích zakázáno dopravní značkou B21a „Zákaz předjíždění“.
4. **Žalobce v žalobě** namítal, že odpovědnost za přestupek zanikla uplynutím prekluzivní doby. Městský úřad zahájil řízení doručením příkazu ze dne 8. 10. 2019 a meritorní rozhodnutí o přestupku vydal dne 25. 9. 2020. To žalovaný zrušil a městský úřad vydal 18. 5. 2021 nové rozhodnutí, které žalovaný potvrdil. Podle judikatury nezákonné rozhodnutí přerušuje běh prekluzivní doby. Výjimkou je, když správní orgán vydá rozhodnutí právě proto, aby dosáhl přerušení běhu prekluzivní doby. Vydání nezákonného rozhodnutí pouze z tohoto důvodu nemá právní účinky pro běh prekluzivní doby. Skutečnost, že rozhodnutí o přestupku městský úřad vydal právě proto, aby došlo k přerušení běhu prekluzivní doby, žalovaný výslovně uvedl v prvním rozhodnutí o odvolání.
5. Městský úřad vydal překvapivé rozhodnutí, jehož vydání nemohl žalobce očekávat. Městský úřad porušil zásadu součinnosti správních orgánů s účastníky řízení a zásadu vstřícnosti. Městský úřad po zrušení jeho prvního rozhodnutí žalovaným vyzval žalobce k seznámení s podklady rozhodnutí. Žalobce se s ohledem na pandemii městského úřadu dotázal, jaké nové podklady založil do spisu, a když městský úřad nereagoval, zaslal zástupce žalobce urgenci dotazu. Odpovědi se mu však nedostalo. Odpovědí bylo vydání rozhodnutí. Žalovaný se k této odvolací námitce vyjádřil tak, že „šlo o pokus zmocnění vytvořit procesní past“, protože podání ze dne 31. 3. 2021 se tvářilo jako urgence předchozího požadavku, který však městský úřad neevidoval. Žádné takové podání není ve spise založeno. Žalobce nemá navíc právo na zaslání dokumentů ze spisu. Naopak po doručení výzvy podle § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí (dále jen „správní řád“), žalobce mohl očekávat vydání rozhodnutí. Žalobce navrhl v žalobě důkaz podáním ze dne 22. 3. 2021, které však k žalobě nepřiložil. Žalobce namítl, že městský úřad nevedl řádně spis.
6. V řízení nebylo postaveno najisto, že existuje opatření obecné povahy o umístění porušené dopravní značky. Tvrzení žalovaného, že dopravní značka byla umístěna více než 10 let před spácháním přestupku, kdy nebylo třeba vydávat opatření obecné povahy, a navíc dokumentace byla skartována, považoval žalobce za irrelevantní. Žalovaný toto tvrzení neprokázal. Na dané opatření obecné povahy sice neurčitě odkazovalo Ředitelství silnic a dálnic, avšak žalovaný skartaci příslušných dokumentů neprokázal, ani řádně neodůvodnil.
7. Městský úřad neidentifikoval dostatečně místo přestupku. Je zde rozpor mezi výpověďmi svědků a vyjádřením Ředitelství silnic a dálnic, podle kterého žalobce předjížděl v úseku, který začíná dopravní značkou „Zákaz předjíždění“ a končí křižovatkou. Avšak podle výpovědi svědků jde o úsek komunikace, který začíná dopravní značkou „Zákaz předjíždění“ a končí dopravní značkou „Konec zákazu předjíždění“. Žalovaný rozpor vypořádal tvrzením, že způsob ukončení zákazu předjíždění není relevantní pro rozhodnutí o přestupku. Podstatné je, že místo spáchání přestupku se nacházelo na pozemku p. č. 1153/3 v katastrálním území Chromeč. Ani policista si nebyl jistý, zda šlo o místo v obci Postřelmůvek nebo před touto obcí. Policisté vypověděli, že viděli v místě dopravní

značku „Konec zákazu předjíždění“, která však v místě není. Nejde o dílčí nesrovnalost. Žalobce navrhoval výslech spolujezdce, ohledání místa za přítomnosti policistů, anebo prověření, zda si policista nespletl případ žalobce s jiným případem. Stejně tak chtěl vyjasnit jejich tvrzení, že žalobce byl ve vozidle sám. Uvedené skutečnosti činí nevěrohodnými výpovědi policistů. Policista tvrdil, že žalobce předjížděl traktor. Policistka tvrdila, že předjížděl auto. Ani jeden z nich nevěděl, kde bylo předjíždění dokončeno, ani kde bylo vozidlo zastaveno. Není jasné, jestli konec předjíždění končí značkou anebo křižovatkou. Není jasné, jestli žalobce měl předjíždět před křižovatkou nebo za ní a jestli si policisté křižovatky všimli.

8. Žalobce namítal porušení rovnosti zbraní čl. 6 odst. 3 písm. d) Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (dále jen „Úmluva“), podle kterého „každý, kdo je obviněn z trestného činu, má tato minimální práva: ...vyslýchat nebo dát vyslýchat svědky proti sobě a dosáhnout předvolání a výslechu svědků ve svůj prospěch za stejných podmínek, jako svědků proti sobě;“. Žalobce navrhl provést svědeckou výpověď spolujezdkyně. Správní orgány ji však neprovedly. Nejdříve s poukazem na to, že ji navrhl až v momentě, kdy k tomu dostal procesní prostor, dále protože podle úředního záznamu byl žalobce ve vozidle sám a konečně protože jde o důkaz „nadbytečný a nepotřebný“. Žalobce tento důkaz navrhl již v momentě, kdy městský úřad shromáždil podklady rozhodnutí a dal možnost žalobci se k nim vyjádřit nebo navrhnout doplnění dokazování. Úřední záznam není důkaz a policisté ho ve svých výpovědích nepotvrdili. Žalobce měl právo na provedení výslechu spolujezdkyně, protože tvrzení policistů v jejich svědeckých výpovědích byla nekonkrétní a oba se navzájem ve svých výpovědích rozcházelí ohledně způsobu, místa, předmětu a ukončení předjíždění. Skutkový stav nebyl zjištěn v souladu s § 3 správního řádu.
9. **Žalovaný ve vyjádření k žalobě** zopakoval argumenty z napadeného rozhodnutí. Žalobce mohl kdykoliv nahlédnout do spisu, a to i prostřednictvím zmocněnce. Žalobce měl možnost si pořídit kopie spisu, což učinil, a další podklady mu byly zaslány. Při umístění dopravní značky platí presumpce správnosti, dokud není prokázán opak, tj. do okamžiku, kdy příslušný správní orgán vysloví její nezákonnost. Žalovanému není známo, a žalobce to ani netvrdí, že by podal návrh na zrušení opatření obecné povahy. Zákon nestanoví povinnost, aby správní orgány měly ve spise dokumentaci, která se vztahuje k vydání opatření obecné povahy. Jednání žalobce bylo prokázáno svědeckými výpověďmi policistů, které byly v souladu s oznámením přestupku a s úředním záznamem Policie ČR. Místo přestupku prokázaly dále fotografie pořízené Policií ČR, otisky z mapových portálů, svědecké výpovědi policistů, sdělení Ředitelství silnic a dálnic ČR a vyjádření silničního správního úřadu. S těmito důkazy koresponduje i vyjádření žalobce, který při silniční kontrole uvedl do formuláře oznámení přestupku, že předjížděl zemědělské vozidlo, které jelo rychlostí asi 40 km/h, a protože nikoho neohrozil, ani neomezil, domníval se, že tento manévr byl bezpečný. Dopravní značky byly umístěny po obou stranách silnice. Žalobce namítal až v pozdější fázi správního řízení, že se nemusel řídit dopravními značkami, protože jsou v místě předjíždění instalovány v rozporu se zákonem. Místo přestupku je v napadeném rozhodnutí uvedeno dostatečně určitě. Konec zákazu předjíždění platil v místě nejbližší křižovatky. Výslech svědkyně Š. jako spolujezdkyně žalobce navrhl v pozdější fázi řízení, skutkový stav byl již dostatečně zjištěn, a navíc podle úředního záznamu Policie ČR žalobce se nacházel v době přestupku ve vozidle sám. Tento důkaz byl tedy nadbytečný. Šlo o účelové jednání žalobce. O zaujatosti policistů vůči žalobci neexistují důkazy. Nešlo o šikanózní postup policistů. Šlo o věrohodné svědky.

10. **Soud přezkoumal** napadené rozhodnutí podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále „s. ř. s.“), v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.).
11. **Městský úřad v rozhodnutí o přestupku** ze dne 18. 5. 2021 podrobně popsal celé správní řízení, citoval všechny podklady rozhodnutí a zjištění, která z nich učinil. Oba policisté se v klíčových rysech ve svých výpovědích shodli na popisu přestupku. Městský úřad nepochyboval o věrohodnosti vyslechnutých policistů. K materiálnímu znaku a místu přestupku městský úřad zdůraznil, že místo přestupku je páteřní komunikace I. třídy s rychlostí do 90 km/h a je hlavní spojnici na Hradec Králové, kde lze předpokládat zvýšený provoz.
12. **Žalovaný v rozhodnutí o odvolání** shrnul, že zákaz předjíždění se sice nachází na rovném a přehledném úseku silnice I. třídy, ale důvodem jeho vyznačení je blízký výjezd z obce Chromeč na hlavní silnici. Zákaz předjíždění je ukončen v souladu s § 3 odst. 3 vyhlášky č. 294/2015 Sb. nejbližší křižovatkou. Svědecké výpovědi policistů prokázaly, že žalobce předjel jiné vozidlo za dopravní značkou B21a, což žalobce dosud nepopřel.
13. Žalobce neměl na zaslání dokumentů ze správního spisu nárok. Žalobci muselo být jasné, že městský úřad hodlá vydat správní rozhodnutí, přičemž mu zachoval právo na vyjádření k podkladům. Lhůta pro žalobu proti opatření obecné povahy (dopravní značky) uplynula, což vyplývá z vyjádření silničního správního úřadu, podle kterého byla v místě přestupku dopravní značka B21a umístěna více než deset let.
14. Soud dospěl k závěru, že žaloba **není** důvodná.
15. Soud nepřisvědčil námitce **zániku odpovědnosti žalobce za přestupek**. Městský úřad vydal příkaz dne 8. 10. 2019. Ten byl zrušen podáním odporu. Po zrušení prvního meritorního rozhodnutí o přestupku žalovaným městský úřad vydal druhé meritorní rozhodnutí dne 23. 9. 2020. To žalovaný potvrdil napadeným rozhodnutím.
16. Podle § 30 písm. a) zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky, ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí (dále jen „ZOP“) promlčecí doba činí jeden rok. Podle § 32 odstavec 2 ZOP „promlčecí doba se přerušuje a) oznámením o zahájení řízení o přestupku, b) vydáním rozhodnutí, jímž je obviněný uznán vinným; je-li prvním úkonem v řízení vydání příkazu, přerušuje se běh promlčecí doby jeho doručením; přerušením promlčecí doby počíná promlčecí doba nová.“ Žalobce spáchal přestupek dne 24. 6. 2019. Nová jednoletá lhůta začala běžet doručením příkazu žalobci dne 19. 10. 2019. Ještě před jejím uplynutím městský úřad vydal druhé meritorní rozhodnutí dne 23. 9. 2020. K zániku odpovědnosti za přestupek podle § 32 odst. 2 ZOP proto nedošlo.
17. Podle § 32 odst. 3 ZOP odpovědnost za přestupek zaniká nejpozději 3 roky od jeho spáchání. Žalobce přestupek spáchal dne 24. 6. 2019 a rozhodnutí žalovaného nabylo právní moci dne 15. 8. 2021, tj. před uplynutím tříleté lhůty. K zániku odpovědnosti za přestupek podle § 32 odst. 3 ZOP nedošlo.
18. Shodně se k zániku odpovědnosti za přestupek vyjádřil žalovaný v napadeném rozhodnutí a označil za nesprávný výklad žalobce, že zrušeným rozhodnutím se promlčecí doba podle ZOP nepřerušuje. S tímto závěrem se soud ztotožnil. Opačný výklad by postrádal smysl. Ze znění zákona nevyplývá úmysl zákonodárce, že by zrušením rozhodnutí, které přerušuje

běh promlčecí doby, tato doba běžet neměla, jak uzavřel rovněž Nejvyšší správní soud (dále jen „NSS“) ve svém rozsudku č. j. 6 As 305/2021-37.

19. Neopodstatněná je námitka, že **městský úřad neseznámil žalobce s podklady rozhodnutí**. Žalobce tvrdí, že žádal městský úřad podáním ze dne 22. 3. 2021, aby mu sdělil, jaké podklady přibýly v jeho správním spise a očekával odpověď; městský úřad místo odpovědi vydal meritorní rozhodnutí.
20. Podle § 36 odst. 3 věty první před středníkem správního řádu „nestanoví-li zákon jinak, musí být účastníkům před vydáním rozhodnutí ve věci dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí“. Městský úřad sdělením ze dne 19. 3. 2021 poučil zmocněnce žalobce P. K., že se podle § 36 odst. 3 správního řádu může seznámit s podklady rozhodnutí a vyjádřit se k nim. Městský úřad ve sdělení upřesnil, že „rozhodnutí bude vycházet z kompletní spisové dokumentace v počtu listů 80 (oznámení přestupku, listy č. 2 a 3, fotografické dokumentace, listy č. 5-7 spisu, svědectví M. Š. a V. H., evidenční karta řidiče, listy č. 9 a 10 spisu, úředního záznamu Policie ČR, Dopravní inspektorát Šumperk, list č. 4 spisu úředního záznamu městského úřadu, listy č. 72-80 spisu, protokoly o ústním jednání k projednání přestupku listy č. 54 a listy 24-34 spisu, sdělení Ředitelství silnic a dálnic, list číslo 42 a 43 spisu, sdělení žalovaného, list č. 41 spisu, sdělení Policie ČR DI Šumperk, list č. 37 spisu)“. Městský úřad žalobci určil lhůtu 10 dnů od doručení oznámení k seznámení se spisem a upozornil, že pokud se žalobce nevyjádří k podkladům rozhodnutí, rozhodne i bez jeho stanoviska. Městský úřad toto sdělení doručil žalobci 21. 3. 2021. Žalobce doručil městskému úřadu 31. 3. 2021 žádost o zaslání spisu, ve které s ohledem na končící lhůtu pro vyjádření k podkladům rozhodnutí žádal o sdělení, jaké nové podklady byly do spisu založeny, případně žádal o jejich zaslání do datové schránky vzhledem k zákazu cestovat mezi okresy a dále požádal o přiměřené prodloužení lhůty pro vyjádření k podkladům. Žalobce uvedl, že vůbec neobdržel odpověď na jeho dotazy a nejeví se mu, že by městský úřad dostal zásadě součinnosti a vstřícnosti veřejné správy. Soud prověřil, že ve správním spise není založena žádná žádost žalobce ze dne 22. 3. 2021. Žalobce takovou žádost nedoložil ani k žalobě, proto ji soud nemohl provést jako důkaz. I pokud by ji žalobce doložil a jejím obsahem by byla shodná žádost jako ze dne 31. 3. 2021, neprokázala by nezákonnost napadeného rozhodnutí.
21. Soud ze správního spisu zjistil z protokolu o nahlédnutí do spisu na č. 1. 23, že zmocněnec žalobce P. K. se dostavil k městskému úřadu 18. 12. 2019 a pořídil si kopii správního spisu. Zmocněnec se téhož dne účastnil ústního jednání, při kterém městský úřad vyslechl jako svědky zasahující policisty. Zmocněnec žalobce byl seznámen s dosavadním obsahem spisu. Zmocněnec žalobce provedl v protokole gramatické opravy. Zmocněnec žalobce zaslal městskému úřadu dne 19. 12. 2019 vyjádření k podkladům rozhodnutí, zejména namítal protiprávní umístění dopravní značky a označení místa spáchání přestupku. Městský úřad opatřil další podklady rozhodnutí k námitkám žalobce. Žalobce požádal 20. 7. 2020 o zaslání podkladů. Městský úřad je žalobci dne 27. 7. 2020 doručil a určil mu pětidenní lhůtu pro vyjádření. Tu žalobce využil a dne 4. 8. 2020 městskému úřadu zaslal své vyjádření k dopravní značce a místu přestupku. Žalovaný zrušil rozhodnutím ze dne 7. 1. 2021 meritorní rozhodnutí městského úřadu ze dne 23. 9. 2020 z důvodu opomenutého důkazu (nevypořádaní návrhu na výslech paní Š.) a nutnosti upřesnění místa spáchání přestupku.
22. Lichá je tedy námitka, že žalovaný pochybil, pokud **žalobci na jeho žádost nedoručil požadované listiny** ze správního spisu. Z výše uvedeného se podává, že žalobci byly doručeny všechny podklady rozhodnutí a žalobce se k nim vyjadřoval.

23. Pro úplnost soud dodává, že podle § 38 odst. 1 správního řádu účastníci a jejich zástupci mají právo nahlížet do spisu, a to i v případě, že je rozhodnutí ve věci již v právní moci (§ 73). Není-li účastník zastoupen, může spolu s účastníkem nahlížet do spisu i jeho podpůrce.
24. Správní řád ani jiný zákon či podzákonný předpis, se nezabývají výslovně otázkou, zda má účastník řízení právo na zasílání spisu nebo jeho části. Touto právní otázkou se však správní soudy již opakovaně zabývaly.
25. Například NSS ve svém rozsudku ze dne 24. 9. 2020, č. j. 3 As 124/2018-61, uvedl, že správní orgány nepochybily, umožnily-li stěžovateli pouze fyzické nahlížení do spisu, neboť povinnost zajistit účastníkům vzdálený přístup ke spisové dokumentaci jim žádný právní předpis neukládá a odkázal přitom na svůj předcházející rozsudek ze dne 23. 6. 2011, č. j. 5 As 16/2011-106.
26. Ve všech případech se soudy shodly, že právní nárok na poskytnutí fotokopii ze správního spisu účastník řízení nemá a nelze ho dovodit z žádného zákonného ustanovení. Zákonodárce tento způsob získávání informací ze správního spisu zkrátka neumožnil. Nelze ho vyvodit ani žádným výkladem práva, jak vyplývá z právních názorů v rozhodnutích soudů. Na tyto právní závěry nemají vliv ani technické možnosti nebo praxe některých správních orgánů. Orgány veřejné moci, tedy správní orgány a soudy, mohou v souladu s čl. 2 odst. 3 Ústavy (č. 1/1993 Sb.) postupovat pouze v mezích a způsoby, které stanoví zákon. Pro orgány veřejné moci neplatí, že mohou činit vše, co není zakázáno, jak je tomu u občanů (čl. 2 odst. 4 Ústavy).
27. Nedůvodná je námitka, že **správní orgány nezjistily skutkový stav** v souladu s § 3 a § 50 a násl. správního řádu.
28. Podle § 3 správního řádu byly správní orgány povinny zjistit skutkový stav tak, aby o něm nebyly důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2. Tuto povinnost upřesňují § 50 odst. 2 a 3 správního řádu, podle kterých „podklady pro vydání rozhodnutí opatřuje správní orgán. Jestliže to nemůže ohrozit účel řízení, může na požádání účastníka správní orgán připustit, aby za něj podklady pro vydání rozhodnutí opatřil tento účastník. Nestanoví-li zvláštní zákon jinak, jsou účastníci povinni při opatrování podkladů pro vydání rozhodnutí poskytovat správnímu orgánu veškerou potřebnou součinnost“ a „správní orgán je povinen zjistit všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu. V řízení, v němž má být z moci úřední uložena povinnost, je správní orgán povinen i bez návrhu zjistit všechny rozhodné okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch toho, komu má být povinnost uložena.“
29. Městský úřad označil ve výroku meritorního rozhodnutí místo přestupku takto: „na silnici i č. I/11 v katastrálním území Chromeč, parcelní číslo 1173/3, mezi asi 152,279 km provozního staničení a křižovatkou na obec Chromeč, která se nachází asi 152,149 km provozního staničení, ve směru jízdy od obce Bludov na Klášterec, část obce Olšany“.
30. Existenci dopravní značky B21a „Zákaz předjíždění“ v dvojím provedení na levé i pravé straně komunikace prokázaly vyjádření silničního správního úřadu ze dne 14. 2. 2020 č. j. 23980/2020 a sdělení Ředitelství silnic a dálnic ze dne 14. 2. 2020, sp. zn. 554/2020/52200-Dv. Tyto kvalifikované důkazy byly v souladu s podklady rozhodnutí, tj. oznámením přestupku a úředním záznamem Policie ČR s fotografiemi, na kterých je vidět dopravní značka B21a po pravé i levé straně komunikace v místě přestupku.

31. Městský úřad k upřesnění místa přestupku provedl k námitkám žalobce rozsáhlé dokazování. Městský úřad zjistil místo přestupku nejdříve z oznámení přestupku a úředního záznamu Policie ČR, k nimž byly přiloženy tři fotografie silnice i s dopravními značkami. Ze svědecké výpovědi policisty M. Š. vyplývá, že žalobce za obcí Bludov za dopravní značkou B21a začal předjíždět traktor. Policisté vozidlo dojeli v obci Postřelmůvek, kde ho zastavili. K dotazu městského úřadu, kde přesně žalobce začal předjíždět traktor, policista uvedl, že předjížděcí manévr započal asi 10 m za dopravní značkou B21a ve směru na obec Chromeč. Policista neupřesnil, kde žalobce dokončil předjíždění vozidla a jak je dlouhý úsek ohraničený dopravními značkami, které označují začátek zákazu předjíždění a konec zákazu předjíždění. Policista uvedl, že traktor jel rychlostí 40 km/h a za traktorem a vozidlem žalobce jeli policisté a za nimi ještě další dvě vozidla. V protisměru byl provoz, a poté co žalobce předjel traktor, asi za 3-4 vteřiny projelo v protisměru vozidlo. K dotazu zmocněnce žalobce policista uvedl, že ve vozidle neměli záznamové zařízení. Policistka V. H. ve svědecké výpovědi vysvětlila, že na místě dělali fotky, protože ve vozidle neměli záznamové zařízení. Žalobce předjížděl tam, kde je to místní úpravou zakázáno. Na další detaily si svědkyně nevzpomněla. Svědkyně si byla jistá, že žalobce předjížděl tam, kde to bylo zakázáno a že s řidičem jednal její kolega, jak uvedla k dotazům zmocněnce žalobce.
32. Na základě námitek žalobce Policie ČR upřesnila, že dopravní značka B21a byla jasně a plně viditelná a žalobce neměl důvod ji nerespektovat. Policie ČR nedisponovala stanovením dopravního značení na silnicích I. tříd. Tato dokumentace se měla nacházet u silničního správního úřadu a Ředitelství silnic a dálnic.
33. Krajský úřad Olomouckého kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství, oddělení silničního hospodářství, sdělil dne 14. 2. 2020, že stanovením místní úpravy provozu na silnici č. I/11 u obce Chromeč dopravními značkami B21a nedisponuje, protože uplynula skartační lhůta. Podle sdělení jsou zde dopravní značky B21a umístěny asi deset let.
34. Podle sdělení Ředitelství silnic a dálnic ČR, správa Olomouc, ze dne 14. 2. 2020, umístění svislého dopravního značení schválil Krajský úřad Olomouckého kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství. Dopravní značka B21a je umístěna na silnici č. I/11 v provozním staničení (pozn. soudu: staničení neboli piketáž, je způsob udávání vzdáleností, kdy je vzdálenost místa měřena vždy k určitému výchozímu bodu) na kilometru asi 152,279. Pro zdůraznění významu je tato dopravní značka umístěna také při levém okraji pozemní komunikace a je platná pouze ve směru jízdy od obce Bludov. V souvislosti s touto značkou je i vodorovné značení, které je znázorněno uprostřed komunikace plnou čarou, což znamená podle ZSP zákaz předjíždění. Účinnost svislé dopravní značky B21a se řídí vyhláškou č. 294/2015 Sb., kterou se provádí pravidla provozu na pozemních komunikacích. Účinnost svislého dopravního značení B21a musí dle vyhlášky být ukončeno nejbližší křižovatkou nebo příslušnou dopravní značkou. V tomto případě je to křižovatka na obec Chromeč, která se nachází asi na kilometru 152,149 provozního staničení, což je asi 130 m od předmětné dopravní značky.
35. Městský úřad dokazování dopravní značky a místa přestupku dále doplnil výtisky map ze serveru Google, informacemi o pozemku výtiskem z katastru nemovitostí p. č. 718, obec Bludov, a p. č. 1173/3, obec Chromeč, a výtiskem tří map z aplikace nahlížení do katastru nemovitostí Marushka.
36. Městský úřad prokázal shora uvedeným dokazováním existenci zákazové dopravní značky B21a „Zákaz předjíždění“ v místě spáchání přestupku. Tato dopravní značka je opatřením

obecné povahy, protože splňuje jeho materiální znaky. Je tedy správním aktem, kterému svědčí presumpce správnosti. To znamená, že řidič na ni musí pohlížet jako na zákonnou značku do doby, než její nezákonnost prohlásí příslušný orgán veřejné moci. K tomu ovšem v tomto případě až do doby vydání rozsudku nedošlo. Ostatně ani žalobce to netvrdí, ani to nebylo prokázáno. V souladu s § 4 písm. c) ZSP je řidič povinen řídit se dopravními značkami. S ohledem na zásadu „neznalost zákona neomlouvá“ řidič nemůže tvrdit, že nebyl povinen tuto značku respektovat, nebo že jí nerozumí. Z provedeného dokazování, zejména ze svědeckých výpovědí, z fotografií, ze sdělení silničního správního úřadu a Ředitelství silnic a dálnic, správa Olomouc, vyplynulo, že dopravní značka existovala, byla platná, byla dobře viditelná, bylo jasno a nebylo zde nic, z čeho by žalobce mohl dovodit, že nemusí tuto dopravní značku respektovat. Žádný soukromoprávní názor žalobce mu neumožňuje nerespektovat popsanou dopravní značku a porušovat veřejnoprávní pravidla. Z žádného právního předpisu nevyplývá možnost, aby si žalobce sám učinil úsudek o platnosti a zákonnosti dopravní značky a na základě svého posouzení se mohl rozhodnout, jestli tuto dopravní značku bude respektovat (k tomu srov. rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové – pobočky v Pardubicích č. j. 54 Ca 4/2007-146 nebo usnesení Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 263/97, <http://nalus.usoud.cz>). Dopravní značka je opatřením obecné povahy, o kterém nepřisluší rozhodovat orgánu, který rozhoduje o přestupku, ani krajskému soudu v soudním řízení správním o žalobě proti rozhodnutí o přestupku. Otázka existence rozhodnutí o umístění dopravní značky není pro posouzení viny a trestu za spáchání dopravního přestupku podstatná. Je zjevné, že žalobce pochybnosti o existenci a platnosti dopravní značky B21a v době na místě spáchání projednávaného přestupku neměl, jak vyplynulo z jeho vyjádření do oznámení přestupku, ve kterém potvrdil, že si byl vědom příslušného zákazu, ale spoléhal při jeho porušení na to, že nikoho neohrozí, ani neomezí.

37. Soud uzavřel, že správní orgány zjistily skutkový stav v souladu se závěry usnesení rozšířeného senátu č. j. 5 As 126/2011-68, publ. pod č. 3014/2014 Sb. NSS. Rozšířený senát judikoval, že správní orgán je povinen postupovat v řízení o přestupku tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu potřebném pro rozhodnutí o přestupku (§ 3 správního řádu).
38. Žalobce vnášel do zjištěného skutkového stavu pochybnosti, které však v kontextu celé věci soud nevyhodnotil jako důvodné ve smyslu § 3 správního řádu. Žalobce vznesením shora uvedených námitek na sebe přenesl důkazní břemeno, které však neunesl. Podstatné je to, že námitky žalobce nebyly nepřesvědčivé a to, že je vůbec věrohodně neprokázal, ani nenavrlh takové důkazy, které by významně narušily jistotu ve stávajícím zjištění skutkového stavu nebo navodily důvodné pochybnosti (k přenesení důkazního břemene srov. rozsudek NSS č. j. 1 As 45/2013-37, bod 24).
39. Soud nepřisvědčil žalobci, že v posuzované věci byly **opomenuté důkazy**. Tzv. opomenuté důkazy jsou důkazy, o nichž soud nebo správní orgán v řízení přes návrh účastníků nerozhodl, případně důkazy, jimiž se soud či správní orgán při postupu podle zásady volného hodnocení důkazů přes návrh účastníků vůbec nezabýval. Opomenutý důkaz téměř vždy založí nejen nepřezkoumatelnost vydaného rozhodnutí, ale současně též jeho protiústavnost [čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod; k tomu srov. nálezy Ústavního soudu sp. zn. III. ÚS 61/94 či rozsudek NSS č. j. 1 Afs 76/2009-56, body 31 a 32, nebo č. j. 9 Azs 15/2008-108]. Jde tedy o procesní situace, v nichž účastník řízení navrhl provedení konkrétního důkazu, přičemž návrh na toto provedení soud či správní orgán zamítl bez věcně adekvátního odůvodnění, eventuálně zcela opomenul. To znamená, že ve vlastních

rozhodovacích důvodech o zamítnutí návrhu na provedení důkazu nebyla zmínka buď vůbec žádná, či toliko okrajová a obecná, neodpovídající povaze a závažnosti věci (srov. např. náleží Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 2343/08).

40. O takový případ se v posuzované věci nejedná. Městský úřad se k návrhu na dokazování svědeckou výpovědí spolujezdkyně Š. v meritorním rozhodnutí vyjádřil na straně 7 tak, že je na správním orgánu, které důkazy provede. Správní orgán nemusí vyhovět všem návrhům žalobce na dokazování. Volba důkazů je věcí správního uvážení. Městský úřad spolujezdkyni žalobce nevyslechl, protože považoval svědectví policistů za dostačující a výslech svědkyně Š. za nadbytečný. V projednávaném případě neexistovaly žádné indicie o zaujatosti policistů vůči žalobci. Přestupek žalobce byl zjištěn při výkonu služby policistů v rámci dohledu nad bezpečností a plynulostí silničního provozu. Městský úřad o věrohodnosti policistů nepochyboval. Naopak, městský úřad pochyboval o věrohodnosti svědectví spolujezdkyně Š., protože žalobce až do vyjádření zmocněnce k podkladům rozhodnutí 4. 8. 2020 nesdělil, že by ve vozidle byla spolujezdkyně. Žalobce tuto skutečnost uvedl až před vydáním rozhodnutí ze dne 23. 9. 2020, což se městskému úřadu jevílo jako účelové. Policisté v úředním záznamu potvrdili, že kromě řidiče se ve vozidle nenacházela žádná další osoba. Podle zmocněnce by svědkyně měla potvrdit, že žalobce nepředjížděl v úseku platnosti dopravní značky B21a. Toto tvrzení je v rozporu s vyjádřením žalobce v oznámení přestupku, které sepsali policisté po zastavení vozidla. V oznámení je zapsáno vyjádření žalobce, který uvedl, že předjížděl zemědělské vozidlo, které jelo rychlostí 40 km/h, přehlednost provozu byla velmi dobrá a tento manévr nebyl dle zákona, ale podle uvážení žalobce byl bezpečný a nikoho neohrozil, ani neomezil. Žalobce ve správním řízení ani v soudním řízení správním přesvědčivě a věrohodně neobjasnil, proč se jeho tvrzení ve správním řízení a žalobní námitky diametrálně liší od jeho vyjádření při silniční kontrole, jak je vlastnoručně vypsál do oznámení přestupku. Proto ani soud jeho tvrzením nevěřil.
41. Žalovaný v napadeném rozhodnutí dospěl ke shodnému závěru, že výslech svědkyně Š. byl nadbytečný a skutkový stav byl zjištěn v souladu s § 3 správního řádu.
42. Z uvedeného se podává, že jak městský úřad, tak žalovaný se návrhem žalobce na výslech svědkyně Š. zabývaly a odůvodnily, proč ho neprovedly. Soud se s jejich právními závěry ztotožnil. Ponechání námítky a skutkového tvrzení na pozdější fázi řízení vypovídá o účelovosti a nevěrohodnosti tohoto postupu. Soud neshledal v daném případě důvod, proč by policisté měli přítomnost spolujezdce zatajovat, neshledal jejich horlivost při silniční kontrole ani jejich podjatost. Žalobce neuvedl vůbec žádný důvod k tomu, proč s tímto skutkovým tvrzením a námitkou přišel ve správním řízení tak pozdě. Tím na sebe vzal riziko, že správní orgány a soudy posoudí jeho jednání jako účelové či obstrukční. Pokud by spolujezdkyně ve vozidle byla, jistě by ji žalobce navrhl jako svědka dříve (důležitosti této skutečnosti si je nepochybně vědom i právní laik), anebo by se tato osoba účastnila silniční kontroly. Obrana žalobce byla nepřesvědčivá a nebyla způsobilá zpochybnit zjištěný skutkový stav.
43. Soud proto shledal důkazní návrhy žalobce ve správním řízení na výslech údajné spolujezdkyně a na dokazování u soudu údajným podáním ze dne 22. 3. 2021 jako nadbytečné ve smyslu třetího důvodu neakceptování provedení důkazu podle usnesení Ústavního soudu sp. zn. III. ÚS 359/05.
44. Závěrem soud shrnuje, že správní orgány zjistily správně skutkový stav, vybraly správně právní předpisy, pod které jej subsumovaly a z toho vyvodily v souladu se zákonem správně

skutkové i právní závěry, se kterými se soud ztotožnil. Žalobce nevnesl svými námitkami do zjištěného skutkového stavu důvodné pochybnosti ve smyslu § 3 správního řádu a přenesené důkazní břemeno neunesl. Správní orgány zjistily skutkový stav v souladu se zákonem a nebyly povinny vyhovět důkazním návrhům žalobce, protože další dokazování by bylo nadbytečné.

45. Soud rozhodl o nákladech řízení v souladu s § 60 s. ř. s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl na věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení (výrok III) a žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly, respektive ani úhradu nákladů řízení nepožadoval, proto se mu náhrada nákladů řízení nepřiznává (výrok II).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě do dvou týdnů po jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské nám. 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaje o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Olomouc 28. dubna 2023

Martina Radkova v. r.
samosoudkyně